

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-740/2025-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Lenke Čorić, predsjednika vijeća, Ivane Mlinarić, suca izjavitelja i Ane Cvitković, člana vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom CITYSTAR d.o.o., OIB: 71591362726, Globočec Ludbreški, Ludbreška ulica 116, kojeg zastupa punomoćnik Ivo Pavliček, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Pavliček, Ergarac i Medved j.t.d. iz Varaždina, Braće Radić 1, odlučujući o žalbi povjerenika Nine Markovinović Belamarić, Zagreb, Kralja Držislava 10, protiv rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-100/2022-39 od 27. rujna 2024., u sjednici vijeća održanoj 15. travnja 2025.

riješio je

Odbija se kao neosnovana žalba povjerenika Nine Markovinović Belamarić, Zagreb, Kralja Držislava 10, i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-100/2022-39 od 27. rujna 2024. u točki I. izreke u pobijanom dijelu kojim je u preostalom dijelu, iznad dosuđenog iznosa, a u visini od 1.533,25 EUR zahtjev povjerenika za određivanje nagrade odbijen kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-100/2022-39 od 27. rujna 2024.

- u točki I. izreke Nini Markovinović Belamarić, OIB: 49920167790, iz Zagreba, Kralja Držislava 10, povjereniku u predstečajnom postupku nad dužnikom CITYSTAR d.o.o., OIB: 71591362726, Ludbreška ulica 116, Globočec Ludbreški, određena je, uz već dosuđenu nagradu u iznosu od 645,00 EUR i daljnja nagrada za obavljene poslove u ovom postupku u bruto iznosu od 200,00 EUR uvećano za 7,5% osnovom troškova obveznog doprinosa za zdravstveno osiguranje, dakle, u sveukupnom iznosu od 215,00 EUR, kao što joj je dosuđena i naknada putnih troškova u zatraženom iznosu od 261,21 EUR, dok je u preostalom dijelu, iznad dosuđenog iznosa, a u visini od 1.533,25 EUR zahtjev povjerenika za određivanje nagrade odbijen kao neosnovan;

- u točki II. izreke naloženo je računovodstvu toga suda da odmah postupi po točki I. izreke rješenja toga suda poslovni broj St-100/2022-32 od 14. ožujka 2024. u nepobijanom dijelu kojim je povjereniku određena nagrada za obavljene poslove u

iznosu od 645,00 EUR, te da iz položenog predujma u ovome predmetu povjereniku Nini Markovinović Belamarić na ime nagrade odmah isplati iznos od 537,53 EUR, na žiro-račun broj: HR5823400093113476948 kod Privredne banke Zagreb d.d.;

- u točki III. izreke naloženo je dužniku da u roku od 8 dana na ime nagrade i naknade troškova povjereniku Nini Markovinović Belamarić isplati iznos od 583,68 EUR na žiro-račun broj: HR5823400093113476948 kod Privredne banke Zagreb d.d.

2. Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi:

- da je prvostupanjski sud ranije, 14. ožujka 2024., donio rješenje poslovni broj St-100/2022-32 kojim je povjereniku u ovome predstečajnom postupku Nini Markovinović Belamarić iz Zagreba odredio nagradu za obavljene poslove u bruto iznosu od 600,00 EUR uvećano za 7,5% osnovom troškova obveznog doprinosa za zdravstveno osiguranje, dakle, u sveukupnom iznosu od 645,00 EUR, dok je u preostalom dijelu, iznad navedenog dosuđenog iznosa, a u visini od 2.009,46 EUR, kao i u iznosu od 262,20 EUR na ime putnih troškova zahtjev tog povjerenika za određivanje nagrade i naknade troškova bio odbijen kao neosnovan;

- da je povjerenik ranije izjavio žalbu u kojoj je, u bitnome, naveo da je ta žalba usmjerena samo na odbijajući dio visine nagrade, ali ne i za priznati dio nagrade te da se parcijalno žali na cijelu točku I. izreke samo na odbijajući dio, da je sam iznos nagrade jednak iznosu uplaćenog predujma stečajnog dužnika, pa da bi se moglo reći da se radi o koincidenciji koja je u ovom slučaju očita, a ne i opravdana, da se nagrada za njegov cjelokupni rad ne može vrednovati u iznosu uplaćenog predujma i da se to pogotovo odnosi na odbijanje cjelokupnog materijalnog troška nastanak kojeg nije dokumentirao jer da o putnim nalogima ne postoji ujednačena praksa i da se to u praksi rješava na način da stečajne upravitelje i povjerenike sudac pozove da prilože naloge, ako smatra da ih na taj način treba dokumentirati;

- da je povodom navedene žalbe Visoki trgovački sud Republike Hrvatske svojom odlukom poslovni broj PŽ-1351/2024-2 od 9. travnja 2024. uvažio spomenutu žalbu, ukinuo predmetno rješenje ovoga suda od 14. ožujka 2024. u točki I. izreke u pobijanom dijelu kojim je u preostalom dijelu, iznad dosuđenog iznosa, a u visini od 2.009,46 EUR, kao i u iznosu od 262,20 EUR na ime putnih troškova zahtjev povjerenika za određivanje naknade i nagrade troškova odbijen kao neosnovan, te je predmet u tom dijelu vraćen ovome sudu na ponovan postupak;

- da je, u odnosu na zatraženu nagradu povjerenik u ovom postupku, potrebno navesti da je povjerenik u svojim podnescima od 6. prosinca i 9. prosinca 2022. (list 411. i 418. spisa) zatražio nagradu za obavljene poslove povjerenika u iznosu od 20.000,00 kuna (sada 2.654,46 EUR), a taj je iznos maksimalno propisani iznos predviđen za navedenu naknadu čl. 3. Uredbe. Prvostupanjski sud smatra da bi ta maksimalno predviđena nagrada trebala biti dosuđena u onim postupcima koji su bili izuzetno složeni, i to kako po broju vjerovnika i njihovih tražbina, tako i po količini i vrsti radnji koje bi povjerenik trebao obaviti u konkretnom slučaju. Naime, odredbom čl. 24. Stečajnog zakona propisane su dužnosti povjerenika te je tom odredbom određeno da je povjerenik dužan u predstečajnom postupku: 1. ispitati poslovanje dužnika, 2. ispitati popis imovine i obveza dužnika, 3. ispitati vjerodostojnost prijavljenih tražbina, 4. osporiti tražbine ako na temelju priopćenja vjerovnika ili iz nekoga drugog razloga posumnja u njihovo postojanje, 5. nadzirati poslovanje dužnika, osobito financijsko poslovanje dužnika, stvaranje obveza prema trećim osobama, izdavanje sredstava osiguranja plaćanja, te poslovanje u prodaji robe

odnosno, usluga, pazeći pritom da se ne oštećuje imovina dužnika, 6. podnijeti prijavu sudu ako dužnik postupa protivno odredbama čl. 67. ovoga Zakona, 7. pružati pomoć dužniku u izradi plana restrukturiranja ili u pregovorima o tom planu, 8. preuzeti djelomično upravljanje nad imovinom ili poslovima dužnika tijekom pregovora, osim u dijelu u kojem dužnik može slobodno raspolagati prema odredbama ovoga Zakona, 9. izdavati naloge i potvrde prema odredbama čl. 69. i čl. 71. ovoga Zakona, 10. nadzirati pravodobnost i potpunost namirenja troškova predstečajnoga postupka, 11. podnositi na propisanom obrascu izvješća sudu o tijeku predstečajnoga postupka, 12. obavljati druge poslove u skladu s ovim Zakonom. Od navedenih pobrojanih dužnosti, u konkretnom slučaju, povjerenik je ispitao vjerodostojnost prijavljenih tražbina, i to, 17 tražbina vjerovnika, od tih tražbina osporio je ukupno 3 tražbine, dok je ostale priznao, a da bi navedeno mogao učiniti, morao je ispitati popis imovine i obveza dužnika kao i njegovo poslovanje (točke 1. do 4. čl. 24. Stečajnog zakona), dok ostale radnje navedene u točkama 5. do 12. čl. 24. povjerenik nije obavio, odnosno, suprotno nije ni ustvrdio, te posljedično tome navedeno nije ni dokazalo, pa je navedeno kriterij koji je sud uzeo u obzir kada je ocijenio da je navedeni postupak „postupak niže razine složenosti“, a posebno uzimajući pritom u obzir činjenicu da su ispitane tražbine relativno malog broja vjerovnika, njih 17. Sve su to razlozi zbog kojih je prvostupanjski sud ocijenio složenost ovoga postupka na način na koji ga je ocijenio i zašto je posljedično tomu povjereniku dosuđena naknada navedena u izreci pobijanog rješenja. Naime, prvostupanjski sud je povisio iznos na ime nagrade povjereniku za daljnjih 200,00 EUR bruto (s doprinosom na zdravstveno osiguranje u iznosu od 215,00 EUR) ocijenivši da je tako ukupno dosuđeni iznos na ime nagrade od 860,00 EUR (ranije dosuđeni iznos nagrade od 645,00 EUR temeljem rješenja od 14. ožujka 2024. i dodatni iznos na ime nagrade od 215,00 EUR) primjeren vrijednosti uloženog rada i složenosti gore obrazloženih poslova koje je tijekom ovog postupka obavio. Stoga je na temelju odredbe čl. 94. st.1. i st. 2. Stečajnog zakona, u vezi s odredbom čl. 2. st. 1., st. 2. i čl. 3. Uredbe odlučeno kao pod točkom I. izreke pobijanog rješenja.

3. Protiv te odluke žalbu je pravovremeno (30. rujna 2024.) podnio povjerenik Nina Markovinović Belamarić, uz prijedlog za dopunu pobijanog rješenja tako da se iznos naknade putnih troškova uveća za poreze, prireze i doprinose, pobijajući je iz svih žalbenih razloga, izričito i sadržajno u odbijajućem dijelu točke I. izreke rješenja kojom je odbijen za zatraženi dio nagrada povjereniku u iznosu od 1.533,25 EUR, smatrajući da joj pripada nagrada u većem iznosu (zatražio je maksimalan iznos). Povjerenik je morao izvršiti sve radnje koje su bile potrebne u tijeku predstečajnog postupka, a to je i učinio. Naime, dužnik je redovito tražio od povjerenika odobrenja za sve radnje, odnosno plaćanja koje je trebao izvršiti, a povjerenik ih je odobravao, a to nije sporna činjenica (između povjerenika i dužnika). U suprotnom, povjerenik bi postupio sukladno čl. 67. Stečajnog zakona. Međutim, iz obrazloženja rješenja proizlazi da je morao izvršiti i obvezu pod točkom 6. čl. 24. Stečajnog zakona, jer se navodi kako nije izvršio obveze od točaka 5. do 12. čl. 24. Stečajnog zakona, iako za to nije bilo potrebe. Dapače, upravo iz razloga što povjerenik nije postupila po točki 6. čl. 24. Stečajnog zakona, proizlazi da je bio upoznat s poslovanjem dužnika i da je kontrolirao njegovo poslovanje, upravo na onaj način kako je to i propisano čl. 24. Stečajnog zakona. Prema tome, pogrešno je i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, a to za posljedicu ima i pogrešnu primjenu materijalnog prava. Kao razlog nisko

odmjerene nagrade, prvostupanjski sud navodi kako je „relativno mali broj vjerovnika, njih 17“ i da je zato taj postupak „niže razine složenosti“. Takav stav suda drži paušalnim, jer za ispitivanje 17 tražbina koje nisu sve jednake složenosti potrebno je vrijeme i znanje. To znači da u ocjenjivanju složenosti poslova nije samo u pitanju broj ispitanih tražbina, već i njihov opseg, odnosno složenost. Tvrdnju da je ispitivanje 17 tražbina posao „niske razine složenosti“ drži krajnje podcjenjivačkom u odnosu na rad i trud. No, njegov se rad i nije sastojao samo u ispitivanju tražbina, već i u svim radnjama onako kako je i propisano čl. 24. Stečajnog zakona. Što se tiče samog povećanja nagrade, ističe kako je povisivanje za 200,00 EUR bruto ponovno potpuno neobrazloženo, ali i da taj iznos (ponovno) ne predstavlja nikakvo opterećenje za dužnika. Naime, prijedlog povjerenika za određivanje nagrade ostao je isti, nije obrazložen ni tada, a ni sada, a sud nije niti tražio da povjerenik navede sve radnje koje je izvršio. Prema tome, s obzirom na to da je činjenično stanje zapravo isto, sud je mogao i zadržati svoj stav kako se radi o poslovima „niže razine složenosti“, i dosuditi ponovno potpuno istu nagradu uz isto obrazloženje. No, sud je povisio nagradu bez ikakve argumentacije, pa ostaje i dalje nejasno iz kojeg je razloga za obavljanje poslova „niže razine složenosti“ sud odredio daljnjih 200,00 EUR nagrade. Prema tome, sud nije dao dostatne razloge o visini nagrade, a razlozi koje je naveo u suprotnosti su s činjeničnim stanjem. Predlaže pobijano rješenje preinačiti ili ukinuti i vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno rješavanje.

4. Žalba nije osnovana.

5. Pobijano rješenje ovaj sud je ispitao na temelju odredbe čl. 365. st. 2. u vezi s čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP) i čl. 10. Stečajnog zakona, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

6. Uvodno se napominje da je prvostupanjski sud 20. siječnja 2025., tj. nakon predmetne žalbe, donio dopunsko rješenje poslovni broj St-100/2022-43, kojim je udovoljio prijedlogu za dopunu pobijanog rješenja koji je sadržan u žalbi, pa su time postali bespredmetni žalbeni navodi koji se tiču poreza i doprinosa na iznose koje je prvostupanjski sud propustio dosuditi.

7. Za žalitelja nije sporno da je u predmetnom postupku pri određivanju nagrade trebalo primijeniti upravo propise koje je primijenio prvostupanjski sud (čl. 23. st. 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17 i 36/22; dalje: SZ), čl. 3. Uredbe).

8. Sporno je, kao i u ranije ukinutom rješenju, pitanje visine nagrade koja mu je dosuđena s obzirom na okolnosti konkretnog slučaja, odnosno s obzirom na složenost poslova.

9. Prvostupanjski sud je svoju odluku o tome da žalitelju dosudi nagradu u dodatnom iznosu od 200,00 EUR u odnosu na pravomoćno dosuđeno, ali još uvijek znatno nižu od one koju je zatražio, obrazložio u bitnome navodeći, kao i u ranije

ukinutoj odluci, da se predmetni predstečajni postupak može kvalificirati kao postupak „niže razine složenosti“. Međutim, to je ovaj put, prema ocjeni ovog suda obrazložio opširnije, a ne samo time da se tijekom navedenog postupka povjerenik očitovao o 17 tražbina vjerovnika, te da je nazočio na ročištu radi ispitivanja tražbina održanom 31. kolovoza 2022. (list 337. spisa), te na ročištu za glasovanje o planu restrukturiranja održanom 22. prosinca 2022. (list 492. spisa), dok je ročište za glasovanje o planu financijskog restrukturiranja, a koje je bilo određeno za 7. prosinca 2022. bilo odgođeno u skladu s odredbom čl. 60. st. 2. SZ-a. Budući da je odredbom čl. 3. Uredbe propisan raspon iznosa od 3.000,00 kuna do 20.000,00 kuna na ime jednokratne nagrade povjereniku, prvostupanjski je sud pravilno ocijenio, uzimajući u obzir naprijed navedene okolnosti, da je zahtjev povjerenika za isplatu iznosa od 20.000,00 kuna bruto na ime predmetne nagrade suviše visoko odmjeren u odnosu na složenost poslova obavljenih poslova.

10. Prema ocjeni ovog suda, takvo obrazloženje je dovoljno jasno, jer uz samo pravilno navođenje propisanih kriterija, sukladno uputi iz ranije ukidne odluke to čini konkretizirajući pobliže razloge iz kojih složenost predstečajnog postupka ocjenjuje kao „nižu razinu složenosti“ (pa slijedom toga dosuđuje i nagradu koja je po iznosu bliža donjoj propisanoj granici, ovaj put u iznosu od 200,00 EUR višem iznosu, a znatno niža od zatraženog iznosa koji ujedno odgovara gornjoj granici propisanoj člankom 3. Uredbe). Prvostupanjski sud je prvo citirao odredbu čl. 24. SZ-a iz koje proizlazi koje sve zadatke povjerenik općenito može imati, a zatim je obrazložio, polazeći logički od toga koje su radnje trebale prethoditi onima koje je povjerenik evidentno poduzeo, koje od tih radnji jest, a koje nije poduzeo. Žalbeni navodi, kojima povjerenik ukazuje na paušalnost stava prvostupanjskog suda o složenosti opsega i složenosti postupka, i sami su paušalni, tj. u žalbi se, kao ni u ranijem tijeku postupka, ne konkretizira zašto bi se rad i trud u konkretnom slučaju imao kategorizirati kao viša razina složenosti, jer iz dokumentacije u spisu to nije vidljivo.

11. S obzirom na to nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, na koju se ukazuje u žalbi.

12. Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a, u vezi s čl. 10. SZ-a, valjalo odbiti žalbu i odlučiti kao u izreci.

Zagreb, 15. travnja 2025.

Predsjednik vijeća
Lenka Čorić

Broj zapisa: **9-30876-490ce**

Kontrolni broj: **0f89d-2017d-e1e85**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Lenka Ćorić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.